

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 2. Confirmatio est verum novæ legis Sacramentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

LIBER TERTIUS.

AMOR ROBORANS PER CONFIRMATIONEM,

Sive

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

CAPUT II.

Confirmatio est verum novæ Legis Sacramentum.

Vel ipsa materia hujus Sacramenti ad Deum nos amore charitatemque invitat. Materia quippe oleum est, balsamo mixtum. Et quid per oleum nisi charitas intelligitur? *Aliquid magnum significat oleum* (inquit Augustinus ferm. 93. de verb. Evang. Matth. valde magnum. Putas non charitas est? Querendo dicimus, non sententiam precipiamus. Unde mihi videatur, per oleum, charitatem significari, dicam vobis. Apostolus dicit: "Adhuc supereminentiorem viam quam demonstrat." Supereminentiorem viam quam demonstrat? "Si linguis hominum loquar & Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut as sonans, aut cymbalum tinniens. Ipsa est supereminens via, id est charitas. Quæ merito oleo significatur: omnibus enim humoarius oleum supereminet. Mitte oleum, superinfunde aquam, oleum supereminet. Mitte aquam, superinfunde oleum, oleum supereminet. Si ordinem servaveris, vincit; si ordinem mutaveris, vincit. Charitas nunquam cadit. Sed quia oleum non solum Deo interiori ardere debet per flammam amoris, sed & exteriori ad proximum se extendere per odorem bonæ famæ, imitabilique exempli, pro materia hujus Sacramenti, oleo miscetur balsamum odore fragrantissimum. Ut enim Gregorius observat, alludens ad istud Cantic. 1. *Oleum effusum nomen tuum. Nomen Sponsi quasi oleum effunditur: quia quicumque nomine Christiano in veritate censentur, charitate affluunt, quæ molliuntur, & ut flammam exemplorum emittant, eadem charitate continuo suffunduntur.*

CAPUT I.

Sacramenti Confirmationis definitio, seu potius descriptio.

Confirmatio est novæ Legis Sacramentum, quo baptizatus, sacro chrysmate, ad modum crucis, in fronte per Episcopum, sub præscripta verborum forma ungitur, atque ad fidem profectendam per Spiritum sanctum roboratur.

3. Descriptionis bonitas inde liquet, quod per eam designetur materia, forma, Minister ordinarius, subiectum, propriusque effectus hujus Sacramenti. Materia quippe remota est chrysmata, quod ex oleo & balsamo solemniter Episcopi consecratione conficitur, ait S. Carolus Borromeus Aëtor. Eccles. Mediol. p. 4. de Sacram. Confirmat. post Concilium Florentinum in Decreto Eugenii. Materia proxima est istius chrysmatis unctio in fronte, ad modum crucis. Forma ab eodem Concilio hæc esse dicitur: *Signo te signo crucis, & confirmo te chrysmate salutis, in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Amen.* Minister ordinarius, secundum idem Concilium, & Tridentinum sess. 7. can. 3. est Episcopus. Subiectum est homo baptizatus. Proprius denique effectus est robor animi, per Spiritum sanctum, ad fidem constantem profectendam, & non erubescendum de cruce Domini sui.

Est de fide. Probatur 1°. ex Scripturis, quas ad id proferunt expenduntque Judocus Ravesteyn Tiletanus p. 2. Apologia pro Tridentino pag. 188. Tapperus ad art. 12. Confessionis Lovaniensis. Hesiæus explicat. Sacram. c. 14. Suarez disp. 32. sect. 1. Vide infra n. 13. & 39.

2°. perpetuâ Ecclesiæ Traditione. Cujus testes sunt Patres omnes, Tertullianus l. de resurrect. carn. c. 8. Cyprianus epist. 70. & 73. Cyrillus Hierosolymitanus Cateches. 3. Optatus Milevitanus l. 4. Pacianus epist. 1. ad Sympron. Ambrosius l. 2. de Sacram. c. 7. Hieronymus in Dial. adversus Luciferian. Augustinus l. 15. Trin. c. 26. Innocentius l. epist. ad Decentium. Leo Magnus ferm. 4. de Nativit. Hilarius homil. de Pentec. Cyrillus noster Alexandrinus ad illa verba Joël, *& replentur aræ vrisico, & redundabunt torcularia vino & oleo.* Theodoretus in cap. 6. epist. ad Hebr. & l. 4. in Cant. Gregorius Magnus l. 12. Regist. epist. 31. Quorum testimonia à cavillis hereticorum novissimè vindicat Joannes Baptista du Hamel Theol. to. 6. l. 2. dissert. 1. cap. 3. 4. & 5.

3°. ex Florentino id definitio in Decreto Eugenii IV. & Tridentino sess. 7. can. 1. Antiquiora ad idem Concilia profert Bellarminus cap. 4. de Confirm.

Hoc Sacramentum à Christo Domino institutum esse, constat partim ex allatis fundamentis, partim ex dictis l. 1. cap. 4. Non tamen constat à Christo immediatè sic institutum esse, ut ad hoc usus non fuerit ministerio Apostolorum, tamquam Legatorum, Commissariorumque suorum, nomine & autoritate ipsius, non proprio agentium. Cùm ex dictis ibidem improbabilis non sit opinio Hugonis Victorini, S. Bonaventuræ, Magistri, aliorumque veterum Theologorum, Christum ad id usum ministerio Apostolorum modo dicto. A qua opinione non multum alienus videtur Angelicus Doctor in 4. dist. 7. a. ad 1. dicens: *Nec hoc differt, sive Dominus ipsemet instituit* (hoc Sacramentum, per se immediatè) *sive Apostoli ejus specialis præcepto.*

Nec contrarius est Fabianus Papa epist. 2. cap. 8. 3. aiens, quod Dominus in ultima coena Apostolos chrysmata conficere docuit. Tum quia epistolam istam viri eruditi Fabiano falso esse suppositam censent, reponuntque inter suppositas Iliodori mercatoris merces. Tum quia dato, non concessio quod Fabiani sit, potuit Christus id Apostolos docere, ut scirent quomodo Sacramentum istud nomine Christi suo tempore deberent instituire.

Neque verò Christus illud instituit in ultima coena: cùm non decuerit illud institui ante institutionem Episcoporum, qui soli sunt ordinarii Ministri illius. Neque post resurrectionem, quando Apostolos constituit Episcopos Joan. 20. *Sic me mittere Pater, & ego mitto vos.* Quia nec Scriptura, nec Patres aiunt tunc Sacramentum hoc in-

stituisse. Cùmque nihil certum, sive in Scriptura, sive in Traditione inveniantur circa tempus institutionis illius, libenter fateor me tempus illud ignorare. Tamen probabiliter dici possit illud instituisse, dum Apostolis pollicitus est Luc. ult. *Induemini virtute ex alto. Act. 1. Vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos hos dies. Item, Accipietis virtutem supervenientis Spiritus sancti in vos.*

10 Id solum videtur certum, Sacramentum hoc in usu positum non fuisse ante diem Pentecostes. Quia, ut rectè S. Thomas q. 72. a. 1. ad 2. in hoc Sacramento datur plenitudo Spiritus sancti, quam ante Christi Resurrectionem & Ascensionem dari conveniens non fuit, Evangelio testante: *Nondum erat Spiritus datus, quia Jesus nondum erat glorificatus. Joan. 7.*

11 Glorificato autem Jesu, Spiritus sancti plenitudo, non signo sacramentali, sed extraordinario & miraculoso Apostolis data fuit in die Pentecostes. Accepto verò Spiritu sancto, Apostoli eundem Spiritum sanctum aliis communicarunt, non semper per collationem hujus Sacramenti, sed quandoque visibilibus signis, utque extraordinariis & prodigiis; idque accidit quando per impositionem manuum sine oleo, vel chrysmate, Spiritus sanctus per ipsos subinde extraordinariè & prodigiôsè communicatus fuit. Potens est enim Deus effectum Sacramenti sine Sacramento conferre. Teste Concilio Moguntino anni 1549. c. 4. *Cùm initio Spiritus sanctus ad evidentiorum recentis adhuc fidei commendationem signo visibili infunderet baptizatis; externâ unctione... tunc non erat opus, Deo effectum Sacramenti Confirmationis sine Sacramento per signa & prodigia conferente: postea verò adultâ Ecclesiâ, & stabilitâ fide, signa externa apparere cessaverunt... mox in locum visibilibus signis, unctio chrysmatis adhiberi cepit.*

12 Quandoque etiam Apostoli cum unctione baptizatis manus imposuerunt, tuncque Confirmationis Sacramentum ipsis contulerunt. Quod quidem Waldensis noster in suo Doctrinali fidei de Sacram. Confirm. c. 113. probat ex his verbis Authoris libri de Cœlesti Hierarchia, juxta versionem Thomæ Vercellensis. *Apostoli, secundum divinam inspirationem, hoc Sacramentum ex re perfecta vocant unguenti perfectionem. Post quæ subdit Waldensis: Ecce Apostoli ipsi, inspirati à Deo, vocaverunt hoc Sacramentum unguenti perfectionem. Nemo igitur dicat, qui vult esse fidelis, quod Sacramentum Confirmationis fiebat sine olei unctione, per solam manus impositionem, à Christo & Apostolis. Non enim minus manus imponit, qui unguendo imponit. Idipsum ex Tertulliano, Cypriano, Ambrosio, Chrysolomo, Augustino, Ildoro, Beda, Amalario, Fortunato probatur c. 7.*

CAPUT III.

Oleum esse de necessitate hujus Sacramenti certum est.

13 Id enim aded certum habent Doctores passim omnes, ut de fide esse noster Waldensis loco citato innuat, cum ait: *Nemo dicat, qui vult esse fidelis, quod Sacramentum Confirmationis (ab Apostolis) fiebat sine olei unctione, per solam manus impositionem.* Et Franciscus Farvacques opus. de Confirm. cap. 2. q. 1. miram, catholicisque auribus hæc tenens inauditam asserit opinionem Morini l. 9. de Pœnit. c. 9. dicentis, Sacramentum istud aliquando administratum fuisse per siccam manus impositionem. Cujus oppositum constare dicit ex perpetua Ecclesiæ praxi, quæ à temporibus Apostolorum, ad hæc usque tempora, oleum indispensabiliter adhibuit. Quod s. r. demonstrat ex variis & in dubitatis testimoniis Cypriani, Basilii,

Optati Milcivitani, Ambrosii, Augustini. Et (quod testimonium majus est) ex 1. Joann. 2. *Vos unctionem habetis à Spiritu sancto.* Quod de olei unctione Augustinus & Rabanus interpretantur. Nec solida sunt Morini in contrarium argumenta, prout idem Author s. 2. ostendit. Præcipuum est illud, quod petit ex can. 8. Concilii Niceni: *De his qui se nominant Catharos, id est mundos, si aliquando venerint ad Ecclesiam Catholicam, placuit sancto & magno Concilio, ut impositionem manus accipientes, sic in Clero permanerent.* Quia imprimis Christianus Lupus ad eundem canonem observat, versionem istam Dionysii exigui minime exactam esse, sed vertere debuisse, *manus impositionem acceptam habentes.* Deinde eo canone sermo non est de manus impositione confirmatoria, sed ordinatoria, uti Morinus ipse tandem agnovit p. 3. de Sacram. Ordinis exercit. 5. c. 12. n. 14.

14 Illa verò manuum impositio in Spiritum sanctum, quæ hæretici ad Ecclesiam redeuntes in ea recipiebantur, penitentialis erat, & signum admissionis ad Catholicam pacem & unitatem; non confirmatoria, ut ostendit s. 3.

Nec in eo differentia erat inter hæreticos lapsos, & hæreticos natos, uti demonstrat s. 4. tamen differentia fuerit in eo quod hæretici nati faciliori veniâ, quod nondum habuerant, accipiebant, quàm si habuissent, & deseruissent, inquit Augustinus l. 2. contra Crescon. c. 16.

15 Porro oleum in Confirmatione de necessitate adhibendum, esse oleum olivarum, S. Thomas q. 72. a. 2. ad 3. & Doctores omnes tradunt post Gregorium VII. qui damnavit errorem Armenorum, qui oleo ex floribus distillato confirmabant.

CAPUT IV.

Balsamum, oleo mixtum, esse de necessitate Sacramenti, non est ita certum.

17 **Q**uia non desunt doctissimi magnique nominis Theologi (ait Jacobus Payva Andradius, Theologus Iridentinus, lib. 8. orthodox. explicat. pag. 683) qui existimant, balsamum magis ad Sacramenti ornatum, quàm ad essentiam pertinere. Ita namque Aureolus in 4. dist. 7. q. 1. Sortus ibidem q. un. a. 2. Etilius ibidem s. 8. Cajetanus 3. p. q. 72. a. 2. Navarrus c. 22. Victoria, Molanus, Jacobus Batus, Valencia, Dicaflillo, alique plures, quos refert Leander de Confirm. disp. 3. q. 3. Ita etiam Gamachæus in tract. de Confirm. Nec sine fundamento.

18 Quodd enim balsamum sit de necessitate Sacramenti, neque ex Scriptura constat (quæ hæc de re nihil dicit) neque ex Traditione. Quia tamen constat ex antiqua Ecclesiæ etiam Orientalis praxi balsamum oleo admiscendum; idèdque Gregorius VII. l. 7. epist. 1. merito reprehenderit Armenos, quod sacrum chrysmâ, contra Ecclesiæ morem, ex balsamo non conficerent, sed ex butyro: continuè non sequitur, illum Ecclesiæ morem servandum esse de necessitate Sacramenti, sed duntaxat necessitate præcepti.

19 Et tamen Florentinum declaraverit, materiam Confirmationis esse chrysmâ ex oleo, & balsamo; equidem non expressit quomodo balsamum requiratur (ait Bellarminus l. 2. de Confirm. c. 10.) an de necessitate Sacramenti, an de necessitate præcepti: & propter fundamenta proximè subicienda, putant viri isti egregii & prudentissimi (prosequitur Payva loco citato) à Florentino magis deseri materiam præceptam, quàm necessarium necessitate Sacramenti. Sicut enim non omnia quæ Florentinum assignavit pro forma hujus Sacramenti, sunt de necessitate Sacramenti (prout videbitur